

IN MEMORIAM

In de nacht van 25 op 26 februari is, geheel onverwacht, overleden ons lid

RENATA REGINA van WESSEM, biol. drs.

Hoofd van de Educatieve Dienst van het Natuurhistorisch Museum te Maastricht, geboren op 28 april 1934 te Malang (Indonesië).

Als genootschapslid toonde zij zich een opvallend trouw bezoeker van de vergaderingen; zij nam aan vrijwel al onze excursies deel.

Regina van Wessem was een bescheiden persoon, die intens genoot van het vele, dat de natuur in onze streken in zo ruime mate biedt. Haar grote parate kennis omtrent alles wat groeit en bloeit stelde zij steeds weer in dienst van ieder, die haar om raad

vroeg. Haar enthousiasme voor de natuur en de bescherming ervan was kenmerkend.

Sinds 1 januari 1966 behoorde zij tot de staf van het Natuurhistorisch Museum. Zij was er belast met de leiding van de Educatieve Dienst. Het was in vele opzichten pionierswerk. Alleen door stug volhouden en steeds weer opnieuw proberen is het haar tenslotte gelukt vele Maastrichtse scholen blijvend de weg naar het Museum te doen vinden. De bezoek-cijfers van de laatste jaren spreken in dit opzicht duidelijke taal.

Niet alleen de nieuw opgezette „museum-lessen” werden door haar georganiseerd. Ook de regelmatige verzorging van de terraria en aquaria stond onder haar leiding; dankzij haar bemoeienissen konden de hierbij in de beginne ondervonden moeilijkheden grotendeels overwonnen worden. Het bijenvolkje verzorgde zij persoonlijk met opvallende toewijding.

Als biologe was zij in de eerste plaats botanisch geïnteresseerd. Voor het Museum gaf zij in dit kader leiding aan de verzorging van de botanische tuin en de herbaria. Zij deed dit uit liefde voor het vak, geheel buiten haar educatieve museumwerk om.

Een recent hoogtepunt in haar leven vormde ongetwijfeld haar grote aandeel in de samenstelling van het draaiboek voor de rondreis-expositie „Niet Morgen Maar Nu”, geheel gewijd aan de problemen van natuurbehoud en milieu-bescherming. Talrijk waren de spreekbeurten, die door haar over dit onderwerp werden gehouden voor gezelschappen van zeer uiteenlopende aard in vele plaatsen in de provincie.

Zij had slechts een half-time aanstelling, maar was bijna voortdurend in of voor het museum aan het werk. Het was deze enorme toewijding en de bereidheid om steeds weer voor een collega in de bres te springen, die haar typeerden.

Zo zullen wij ook aan haar blijven denken.

D. G. Montagne